

La revista Estris fa 50 anys

La revista Estris, creada i editada pel Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans de la Fundació Pere Tarrés, és la publicació de referència en l'àmbit de l'educació en el lleure a Catalunya.

És una revista bimensual que s'adreça als monitors i monitores, educadors i educadores i voluntaris/àries de centres, així com als voluntaris i professionals que treballen en el camp de l'educació en el lleure, l'educació social i l'animació sociocultural. En tots els números de la revista s'ofereixen eines per a l'educació infantil i juvenil en el lleure i la vida associativa, així com articles, entrevistes i reportatges sobre temes d'interès pedagògic i social.

Té un tiratge de més de 4.500 exemplars per edició i un total de 6.000 lectors i lectores. Des del 2014 compta també amb una versió digital que es pot adquirir a l'iQuiosc.cat, el quiosc digital de les revistes en català, i amb un diari digital propi (estris.cat) i una comunitat activa i participativa en xarxes socials com Facebook, Instagram o Twitter.

- **6.000** lectors i lectores
- **3.800** subscriptors
- **242** números
- **4.500** exemplars de tiratge

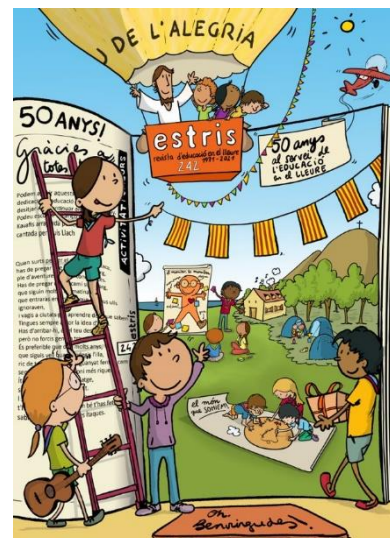
1. Història

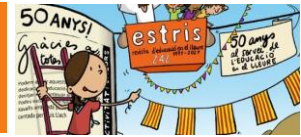
La revista **Estris neix el 1971** en el marc del Servei de Colònies de Vacances de Barcelona, germen de la Fundació Pere Tarrés. Era un organisme nascut el 1957 que tenia com a objectiu promoure les colònies com una oportunitat per créixer, estar en contacte amb la natura, jugar, aprendre, adquirir hàbits i valors i assegurar una alimentació saludable en plena postguerra espanyola.

Durant els anys següents, la necessitat de capacitar els monitors que atenen els infants a les colònies impulsa els primers cursos de formació de monitors/es i directores/es de colònies, que el 1970 s'acaben organitzant sota el paraigua de l'Escola de l'Esplai, la primera escola de Catalunya dedicada a promoure en el lleure educatiu.

Fruit de la necessitat de crear i difondre materials de suport per a la tasca dels monitors i monitores dels centres d'esplai i de les colònies, l'Escola de l'Esplai inicia un any més tard la publicació de la revista Estris. En un principi Estris sorgeix com un recull de recursos i fitxes educatives pràctiques agrupades sota el nom *d'Estris per a l'educació en l'esplai*, en un format de mitja quartilla i sense una periodicitat definida.

No és fins al 1987 quan aquest recull de fitxes agafa el format de revista pròpiament dita i apareix el número 1, tot i que s'hi assenyalava que comença la segona època. Les fitxes, que inicialment havien estat l'origen de la revista, es mantenen dintre de la publicació en format col·leccionable, però alhora s'amplien els continguts i s'hi introdueixen seccions dedicades a l'anàlisi i la reflexió sobre el món de l'educació en el lleure i la intervenció sociocultural.

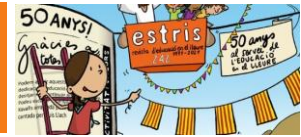

Abans d'incorporar el nou format, el 1986 l'Estris entra a formar part de l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català (APPEC). La revista segueix el seu curs fins al 1996, quan es fusiona amb la publicació El Cove, que també editava el mateix Servei de Colònies de Vacances amb un recull de temes pedagògics i informació de l'actualitat dels centres d'esplai que posteriorment passarien a formar el Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCEC) de la Fundació Pere Tarrés, que es constitueix oficialment l'any 1985.

Com a resultat d'aquesta fusió, Estris canvia d'imatge i el 1997 estrena un nou disseny, noves seccions, nous recursos educatius i més temes d'actualitat d'interès tant pel món del lleure com per al tercer sector. Amb aquest nou enfocament, la revista busca apropar-se als lectors a través de nous formats, com les entrevistes a personatges d'interès de diferents àmbits (músics, escriptors, pedagogs, periodistes, etc.), que aporten el seu particular punt de vista sobre l'educació en el lleure. Des dels seus inicis s'hi ha entrevistat, per exemple, la il·lustradora Pilarín Bayés, l'escultor Josep Maria Subirachs, músics com Lluís Llach o Els Pets, escriptors com Miquel Martí i Pol o Isabel Allende, el bisbe i missioner Pere Casaldàliga, el pilot Isidre Esteve, l'activista Arcadi Oliveres, consellers i polítics com l'exconseller de Treball, Afers Socials i Famílies Chakir El Homrani o el cineasta David Trueba, entre molts d'altres. Una altra de les novetats que s'hi introdueixen és la publicació d'un suplement de la revista centrat de manera monogràfica en algun tema relacionat amb el lleure educatiu.

Amb aquesta renovació de forma i de continguts, l'Estris agafa embranzida i es posiciona com a revista referent de sector, adreçada a totes les persones interessades en l'educació en el lleure a Catalunya. L'any 1998, l'Estris publica el número 100 i, el 2000, just abans del seu 30è aniversari, rep el Premi Civisme als Mitjans de Comunicació atorgat pel Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya, un guardó que reconeix la tasca comunicativa, educativa i social de la revista i dels seus valors, i que torna a guanyar novament el 2007.

Aquest mateix any, l'Estris renova un cop més el disseny i la capçalera passa a ser vertical. Dos anys més tard, el 2009, desapareix el tradicional objecte o estri que formava part de la capçalera ocupant l'espai d'alguna de les lletres "estris". Durant aquest any, es fa també una aposta per ampliar el banc d'imatges i donar un major protagonisme a les il·lustracions pròpies que apareixen a la revista, que s'han convertit en els trets identitaris de la publicació i que encara perduren fins avui dia.

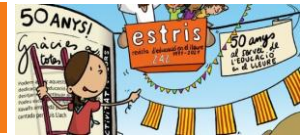

2. Cronologia

En aquests 50 anys, l'Estris ha estat el punt de trobada del lleure educatiu i ha posat en valor la tasca que es fa des dels centres d'esplai, caus i agrupaments escoltes i ha situat el lleure educatiu com a pilar fonamental de l'educació dels infants i joves i com a agent social actiu i compromès amb l'entorn i la societat al costat dels canvis socials del moment. Algun dels esdeveniments que han marcat la revista són:

- 1971 – L'Escola de l'Esplai publica les primeres fitxes d'activitats amb el nom d'Estris.
- 1971 – Enric Puig i Josep M. Vila, primers directors de la publicació fins al 1980.
- 1982 – La Generalitat lliura el primer títol de monitor de lleure.
- 1986 – L'Estris entra a formar part de l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català.
- 1987 – Es publica el primer número de l'Estris en format revista.
- 1989 – L'Assemblea General de les Nacions Unides adopta la Convenció sobre els Drets dels Infants, que a l'article 31 fa referència al dret a lleure.
- 1993 – Es professionalitza el paper de l'educador social.
- 1996 – La revista Estris i la revista El Cove es fusionen.
- 1997 – La revista canvia d'imatge i comença un nou disseny i noves seccions.
- 1998 – L'Estris publica el número 100, amb el títol "Educació en el lleure. On som? On anem?"
- 2000 – Just abans del seu 30è aniversari, l'Estris rep el Premi Civisme als Mitjans de Comunicació, atorgat pel Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya.
- 2003 – La portada d'Estris recull les protestes multitudinàries de Barcelona contra la guerra de l'Iraq i se suma a la reivindicació per una cultura de la pau.
- 2006 – L'any del 35è aniversari, coincidint amb el número 150, la revista publica un especial sobre com es fa la revista, fa un repàs històric i destaca les persones que l'han fet possible.
- 2007 – La revista torna a guanyar per segon cop el Premi Civisme als Mitjans de Comunicació.
- 2007 – Estris canvia la seva capçalera històrica, que passa a ser vertical.
- 2008 – Estris rep la Menció Especial en la modalitat de premsa en els premis del Consell de Benestar Social als mitjans de comunicació.
- 2011 – L'Estris recull la primera gran trobada a Lleida de monitors i monitores de centres d'esplai de Catalunya, l'embrió de l'actual Moviment de Centres d'Esplai Cristianes Catalanes.
- 2013 – S'aprova i es publica el nou decret de lleure, encara vigent, que regula i dona cobertura legal a les activitats de lleure realitzades a Catalunya.
- 2015 – XX Premi Civisme als Mitjans de Comunicació en la modalitat de premsa escrita
- 2017 – Com a reflex dels temps que corren, la portada d'Estris recull la gran manifestació de Barcelona sota el lema "Volem Acollir" per reclamar un paper més actiu a favor de l'acollida de refugiats i migrants.
- 2021 – Es publica un Estris especial sobre la pandèmia, amb articles sobre l'afectació del covid-19 en el lleure i amb recursos per poder seguir realitzant activitats d'acompanyament a infants i joves.
- 2021 – L'Associació de Publicacions Periòdiques en Català guardona la revista Estris per la seva trajectòria, coincidint amb la commemoració del seu 50è aniversari.

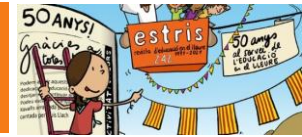

3. Reconeixements

Al llarg de la seva trajectòria la revista Estris ha rebut diversos premis que han suposat el reconeixement a la feina feta.

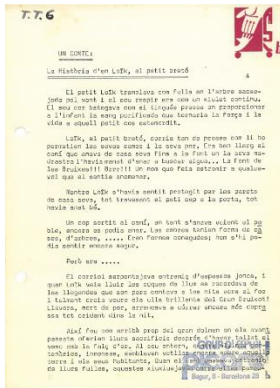
- VI Premi de Civisme als Mitjans de comunicació en la modalitat de premsa escrita (2000)
- XII Premi de Civisme als Mitjans de Comunicació (2007)
- Premi al reconeixement de l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català (APPEC) amb motiu dels 25 anys (2008)
- Menció especial en la modalitat de premsa en els premis del Consell de Benestar Social als mitjans de comunicació (2008)
- Premi d'Educació en el Lleure de la Fundació Lluís Carulla en reconeixement a la seva trajectòria (2011)
- Menció especial en els premis del Consell Municipal de Benestar Social de l'Ajuntament de Barcelona als mitjans de comunicació (2011)
- Revista més popular de l'any de l'APPEC (2012)
- Reconeixement a la trajectòria atorgat en el marc dels premis de la Nit de les Revistes i la Premsa en Català (2021)

4. Portades

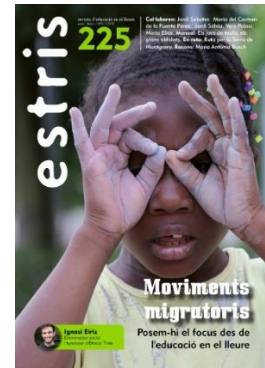
La revista Estris no només ha estat el punt de trobada de la comunitat relacionada amb el sector del lleure educatiu, sinó que com a publicació nascuda en plena transició democràtica a l'Estat espanyol i arrelada a la cultura i a la realitat de Catalunya ha reflectit els principals esdeveniments històrics i socials del país. A través de les seves portades, l'Estris ha mostrat de manera visual els esdeveniments més rellevants que han tingut lloc al llarg d'aquests anys.

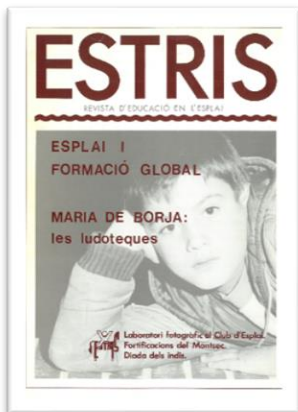
Primera fitxa de l'Estris del 1971

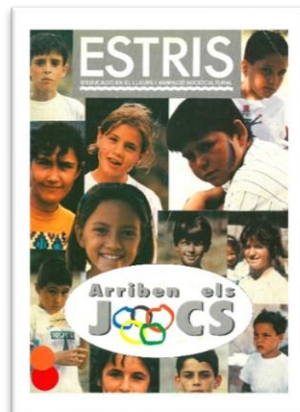
Fitxa sobre els jocs de la primera època de l'Estris

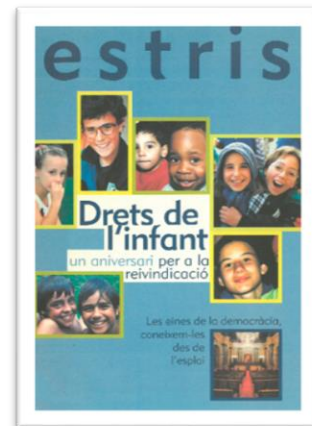
Estris sobre els moviments migratoris

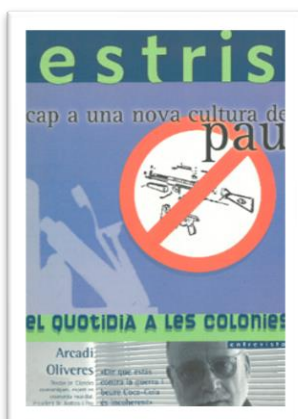
Primera portada de la segona època de la revista (1987)

Portada dedicada als Jocs Olímpics de Barcelona 92

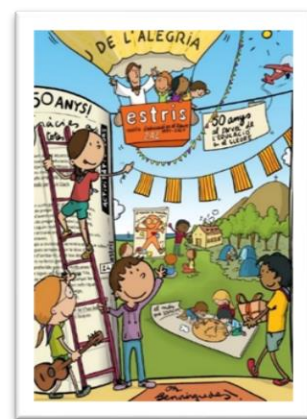
La revista defensa els drets dels infants

La revista es posiciona en contra de la guerra

Portada dedicada a com el lleure s'ha adaptat a la pandèmia

Últim número commemorant el 50è aniversari

5. La Fundació Pere Tarrés

La Fundació Pere Tarrés és una entitat no lucrativa d'acció social i educativa que va iniciar la seva activitat l'any 1957 en el marc de Càritas amb la finalitat de promoure l'educació en el lleure d'infants i adolescents. Amb els anys, la Fundació ha ampliat la seva activitat a altres àmbits de l'acció social com ara la formació, la recerca i la gestió. Així, ha esdevingut l'entitat de lleure més gran de Catalunya amb més de 200 centres d'esplai federats i més de 400.000 beneficiaris.

El Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC) és una federació de centres d'educació en el lleure que agrupa a més de 200 centres d'esplai distribuïts entre les províncies de Barcelona, Tarragona, Lleida, Castelló, les illes de Mallorca i Menorca i també el Principat d'Andorra. Els centres d'esplai MCECC acullen uns 25.000 infants, adolescents i joves, gràcies a la tasca educativa i voluntària d'uns 4.500 monitors i monitores.

La Fundació Pere Tarrés i el seu Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans en xifres:

- 483.272 beneficiaris/àries anuals de la nostra acció.
- 12.655 beques per a infants en situació de vulnerabilitat social el 2021.
- 6.200 infants en risc d'exclusió social atesos en 35 centres socioeducatius.
- 112.920 persones en programes socials i educatius que inclouen els 71.348 participants en projectes socioeducatius, els 18.252 infants en menjadors escolars i activitats extraescolars o els 18.565 participants en els programes de noves tecnologies, entre d'altres.
- 25.057 infants i joves en 200 centres d'esplai acompanyats per 4.460 monitors i monitores voluntaris.
- 224.358 estades en una xarxa de 100 cases de colònies i albergs.
- 2.642 infants de 0 a 3 anys en 35 escoles bressol.
- 946 estudiants universitaris.
- 45.490 participants en cursos de lleure, acció social, gestió d'entitats i programes d'inserció sociolaboral.

Per a més informació:

Isabel Vergara, Núria Segura i Francesc Reverté

Àrea de Comunicació i Premsa - Fundació Pere Tarrés

Tel.: 93 430 16 06 / Mòbil: 619 16 52 82 / 660 07 34 34 / 669 84 41 75

premsa@peretarres.org